

EL PARLAMENT DE LES RELIGIONS DEL MÓN 2004

Un espai per parlar

Un espai per parlar. Això vol ser el Parlament de les Religions del Món 2004. Un punt de trobada de gent per qui l'ésser humà és un ésser obert a allò que el depassa, un ésser que troba força i orientació precisament en aquesta vinculació al que va més enllà d'allò que sap i d'allò que sent. Dit amb termes més habituals, el Parlament de les Religions del Món 2004

reuneix gent del nostre país i d'arreu del món, de totes les tradicions religioses i de totes les recerques espirituals, que tenen el desig d'enriquir-se mútuament, de compartir il·lusions i temors, de treballar plegats per afrontar els grans problemes de la humanitat, des de les guerres a la manca d'aigua, des de la fam i la pobresa a la tristesa i la desorientació que presideixen les vides de tanta gent. I el Parlament és ben obert també a aquelles persones que, sense ser religioses, valoren les contribucions que les religions poden fer a la construcció d'un món millor.

Quines religions i espiritualitats s'hi apleguen? Literalment, totes. El Parlament no estableix fronteres. Tothom que tingui una preocupació honesta per la recerca espiritual i el millorament de la condició humana hi és benvingut.

Anteriorment, hi ha hagut dues edicions del Parlament fetes, el 1993 a Chicago i el 1999 a Ciutat del Cap, on s'aplegaren unes 8.000 persones d'arreu del món i de tota mena de tradicions. Aquests encontres se situen en una línia oberta pel primer Parlament, un esdeveniment insòlit que va tenir lloc a Chicago el 1893 i que va ser la primera trobada organitzada que tingué el diàleg entre religions com a objectiu.

L'any 2004, Barcelona s'inscriurà en aquesta tradició acollint la quarta trobada del Parlament, la primera que es fa a Europa i fora de l'àmbit cultural anglòfon. Serà del 7 al 13 de juliol, en el marc i l'espai del Fòrum Universal de les Cultures Barcelona 2004. Fòrum i Parlament estableixen una relació simbòlica i pràctica que els potencia mútuament.

Camins per la pau

Com funciona el Parlament? El treball simultani de 8.000 persones demana incorporar formats diversos que funcionin en paral·lel: tallers, conferències, seminaris, debats i celebracions plenàries, entre altres. Uns formats situats en un esquema prou simple, amb dos eixos de referència.

L'un és el que anomenem "la saviesa d'escoltar", des de la convicció que només des d'una escolta sincera i profundes aconseguirem ampliar els nostres horitzons. Només escoltant de debò rebrem dels altres (i de

l'Altre) la novetat que ens alimenti i descobrir que no estem sols en el camí. Només escoltant podrem experimentar una transformació en profunditat.

El segon eix és "la força del compromís". Perquè sabem que cal un moment de decisió, una capacitat d'esforç tenaç i de risc, un salt de la voluntat per convertir els propòsits en actes, els desigs en fets. Perquè sabem que per canviar les coses és imprescindible una pràctica a llarg termini, individual i col·lectiva, orientada a un propòsit i fonamentada en la confiança, l'honestedat i la perseverança.

La projecció i la influència del Parlament no es limiten als set dies de la trobada. De fet, el Parlament només pren tot el seu sentit si s'emmarca en una dinàmica d'enfortiment del moviment interreligiós tant a escala global com en el lloc on es celebra. Si la dinàmica interreligiosa a Barcelona queda igual del que era abans del Parlament, és que alguna cosa no s'haurà fet bé.

"Camins per la pau: la saviesa d'escoltar, la força del compromís". Aquest és el lema que anuncia el Parlament de les Religions del Món 2004 que celebrarem a Barcelona del 7 al 13 de juliol. Pels barcelonins, pels catalans i pels espanyols és un gran repte organitzar-lo bé, participar-hi massivament i saber acollir els qui vindran d'arreu a trobar-s'hi. La mesura que assolim en la resposta a aquest repte serà també la mesura de l'herència que ens deixarà el Parlament.

Aquesta presentació de Fòrum, escrita per **Raimon Ribera**, fou publicada a la revista trimestral DIALOGAL (Quaderns de l'Associació Unesco per al Diàleg Interreligiós), que des de Cristianisme i Justícia recomanem vivament. Informació i subscripcions a Calvet, 56 - 08021 Barcelona - 93 201 00 96 - redacció@dialogal.com - www.dialogal.com

PRINCIPIS D'UNA ÈTICA MUNDIAL

(fragments de la Declaració del darrer Parlament de les Religions, 1993)

No mataràs!

Gràcies a les grans i antigues tradicions religioses i ètiques de la humanitat ens ha arribat un manament: no mataràs! O, dit positivament, respecta la vida! Tot ésser humà té dret a la vida, a la integritat corporal i al lliure desenvolupament de la seva personalitat sempre que l'exercici d'aquest dret no lesioni els dels altres.

Certament, allà on hi hagi humans hi haurà sempre conflictes. Però, com a principi, aquests conflictes s'haurien de resoldre sense recórrer a la violència sinó en el marc d'una ordenació jurídica. Això val tant per als individus com per als estats. Als dirigents polítics se'ls exigeix més que a cap altre que s'atinguin a l'ordre jurídic i s'entestin a aconseguir solucions pacífiques, en la mesura que sigui possible no violentes, en el marc d'una ordenació de pau internacional, que al seu torn ha de ser salvaguardada i defensada davant dels violents. La carrera d'armament és un camí equivocat; el desarmament, un imperatiu del moment present. Que ningú no s'enganyi: no és possible la supervivència de la humanitat sense una pau mundial!

La vida dels animals i de les plantes, que juntament amb nosaltres habiten aquest planeta, també mereix salvaguarda, conservació i cura. L'explotació desenfrenada dels elements bàsics naturals, la destrucció despietada de la biosfera i la militarització del cosmos són un crim.

No robaràs!

Molts éssers humans de totes les regions i religions s'esforcen a practicar la solidaritat recíproca i a portar una vida de treball i de fidelitat en el seu quefer professional. Malgrat això, en el món d'avui la fam, la pobresa i la necessitat són il·limitades. La culpa que això sigui així no recau només en l'individu. També en són culpables, i molt sovint, unes estructures socials injustes. Hi ha milions de persones que no tenen feina. Molts altres milions són explotats amb feines mal remunerades, confinats en els marges de la societat i obligats a existir amb un mínim de possibilitats. En molts països les diferències entre rics i pobres, entre forts i dèbils, són aclaparadores. En un món com el nostre, en què tant el capitalisme desenfrenat com el socialisme estatal totalitari han soscavat i destruït molts valors ètics i espirituals, creix un afany de lucre desmesurat i una rapacitat sense fre, juntament amb una ideologia materialista del progrés que es manifesta en una creixent exigència a l'estat sense la contrapartida d'una exigència de compromís personal.

Les tradicions religioses i ètiques més antigues i importants de la humanitat ens han transmès un manament: no robaràs! Que ningú no s'enganyi: no és possible la pau mundial sense una justícia mundial!

La propietat, per exigua que sigui, té les seves obligacions. El seu ús ha de contribuir també al bé comú. Només així es pot construir un ordre econòmic just.

Un canvi decisiu d'una situació que afecta els més pobres del planeta, el nombre dels quals arriba a mil milions i inclou una majoria de dones i infants, requereix que les estructures de l'economia mundial es configurin d'una manera més justa. No n'hi ha prou amb la beneficència individual i els projectes d'ajut aïllats, per molt imprescindibles que resultin.

No mentiràs!

Les tradicions religioses i ètiques més antigues i importants de la humanitat ens han transmès un manament: no mentiràs! Dit en un sentit positiu: parla i actua des de la veritat! Això és especialment vàlid:

- Per als mitjans de comunicació, que estan obligats a defensar amb objectivitat i transparència la dignitat de la persona.
- Per a l'art, la literatura i la ciència. Cap d'aquestes està desvinculada de les normes ètiques universals, i ha de servir la veritat.
- Per als polítics i els seus partits. Quan són culpables de la manipulació de la veritat, de la corrupció o d'una desmesurada política d'abús del poder tant en l'interior com en l'exterior.
- I, finalment, per als representants de les religions. Quan aquests aviven els prejudicis, l'odi i l'hostilitat davant d'aquells que professen un altre credo, quan prediquen el fanatisme. Que ningú no s'enganyi: no és possible una justícia mundial sense veracitat i humanitat!

Ser veritablement humà d'acord amb l'esperit de les nostres grans tradicions religioses i ètiques significa:

- Fer valer la veritat, en lloc de confondre la llibertat amb caprici i pluralisme amb arbitrarietat.
- Fomentar l'esperit de veracitat en les relacions interpersonals de cada dia en lloc de viure en la insinceritat, la simulació i l'acomodació oportunista.
- Buscar incessantment la veritat, animats per una incorruptible voluntat de sinceritat, en lloc de difondre mitges veritats ideològiques i partidistes.
- Servir la veritat, un cop coneguda, amb confiança i fermesa en lloc de retre tribut a l'oportunisme.

No prostituiràs!

Molts éssers humans de totes les regions i religions s'esforcen per viure un esperit de companyonia entre home i dona en pro d'un comportament responsable en l'àmbit amorós, sexual i familiar.

Les tradicions religioses i ètiques més antigues i importants ens han transmès un manament: no et prostituiràs ni prostituiràs a un altre! Treiem, doncs, les conseqüències d'aquest antiquíssim precepte: cap humà té dret a degradar-ne un altre fins a convertir-lo en un pur objecte de la seva sexualitat, ni a sotmetre'l o mantenir-lo en una forçada dependència sexual.

Condemnem l'explotació sexual i la discriminació dels sexes com una de les formes més indignes de degradació humana.

El jovent han d'aprendre ja, en la família i a l'escola, que la sexualitat no és en si una força negativa destructora o explotadora, sinó creativa i emmotlladora. Té la funció de generar una comunitat que diu sí a la vida i que només es pot desenvolupar adequadament quan també té en compte amb responsabilitat la felicitat del company o companya.

La relació home-dona no s'ha de regir per cànons de tutela o explotació, sinó per l'amor, la companyonia i la confiança.

El matrimoni com a institució social es caracteritza, més enllà de totes les diferències culturals i religioses, per l'amor, la fidelitat i l'estabilitat.